
IMPEDYJOWAN (1) *part praet pass impf*

impedyjowan a. impedyjowany.

N pl m pers impedyjowani.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wstrzymywany [impeditus – zatrudniony, pełny zawad Mącz 294b; – zatrudniony Calep; przeszkodzony, uwikłany – impeditus Cn] [od kogo w czym]: odpuńczamy obywatelom [...] Szos [...]
A Czopowé także ciałé [...] ku tym lepszému porátowaniu/ budowaniu murów y bázst/ ták iż żadnym křztáľtem ni od kogo w tym impediowani byďz nie máią SarnStat 965.

TZ